

BUNTOWANIE (7) *sb n*

buntowanie (6), **bontowanie** (1) *BielSpr.*

a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; prawdopodobnie o jasne (tak Cn).

sg G buntowania (2). ◇ A bontowani(e) (1). ◇ pl N buntowania (2). ◇ A buntowania (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. buntować.

Rokosz, spisek; podnoszenie buntu; coniuratio Mącz; seditio, turbarum concitatio Cn (7): Artaxerfes/ [...] rozsyłał Zydy na wszystkie części świata/ aby nigdzie pod nim w jedności nie byli/ dla łpolnego buntowania BielKron 335v; Mącz 357b; tak będąc w włthawicżney pracy a ćwiczniu [ludzie niećwiczni]/ wezmą zwyczaj/ iako mają czynić z nieprzyacielem/ y przywykną niewczáfowi y pracy/ y łpołecznych łchodow na bontowanie odporne łtáfżym łwoim/ mieć nie będą. BielSpr 26.

buntowanie między kim: Przetoż w każdym mieyście y powiecie ieden nazacnieyły nad inemi przełożon bywał. A iego vrząd był pilnie dogłędac Stáfżych y wżytkiego ludu. [...] y łtáfac łie o tho aby łie nie mnożyły między Rádą buntowania RejPosRozpr c3v.

Szeregi: »buntowania i rozruchy«: Po coż łię iuż ziedzżac na takie rofterki/ y praktyki/ y buntowania/ y rozruchy maćie? SkarKazSej 695b.

»buntowania i sedycyje«: Na nich [na sejmach] łię buntowania y łedicye rodzą. SkarKazSej 673a.

»niesnaski i buntowania«: po miáfłách wielkich nieugáfzone niefnaski y buntowania między łąsiady włpakaiał. SkarŻyw 310.

Synonimy: niesnaska, rozruch, sedycyja.

Cf BUNT, BUNTOWAC